

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Жиган Валентини Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–ХІІ у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII

м. К и ї в
24 квітня 2018 року
№ 131-1(І)/2018

Справа № 3-43/2018 (3030/17)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Жиган Валентини Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490) у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40).

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Жиган Валентина Олександрівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) Закон України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–ХІІ (далі – Закон № 3723) у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон № 76) (за конституційною скаргою – „на час мого виходу на пенсію“).

Автор клопотання вважає, що має право на перерахунок призначеної їй пенсії державного службовця відповідно до статті 37¹ Закону № 3723 у редакції до внесення змін Законом № 76, яка була чинною на момент призначення їй пенсії державного службовця, а тому незастосування цієї норми у вказаній редакції не відповідає вимогам статей 22, 58 Конституції України.

Статтею 37¹ Закону № 3723 у редакції до внесення змін Законом № 76 було передбачено, що у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, а також у зв'язку із набуттям особою права на пенсійне забезпечення державного службовця за цим законом відповідно здійснюється перерахунок раніше призначених пенсій (частина перша); перерахунок пенсії здійснюється виходячи із сум заробітної плати, на які нараховуються страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування працюючого державного службовця відповідної посади та рангу на момент виникнення права на перерахунок пенсії (частина друга). Підпунктом 3 пункту 11 розділу I Закону № 76, який набрав чинності з 1 січня 2015 року, до статті 37¹ Закону № 3723 внесено

зміни, а саме її викладено у такій редакції: „Умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України“.

Згідно із підпунктом 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII, який набрав чинності з 1 травня 2016 року, Закон № 3723 визнано таким, що втратив чинність, крім статті 37, що застосовується до осіб, зазначених у пунктах 10 і 12 цього розділу.

В остаточному судовому рішенні у справі автора клопотання – ухвалі Вищого адміністративного суду України від 8 червня 2017 року – було зазначено, що на час підвищення посадових окладів державним службовцям та на час звернення позивача до пенсійного органу за перерахунком пенсії стаття 37¹ Закону № 3723 втратила чинність, та вказано про правильність висновку суду апеляційної інстанції про відсутність підстав для задоволення її позовних вимог щодо перерахунку призначеної пенсії державного службовця.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно зі статтею 151¹ Конституції України та статтею 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга подана належним суб'єктом.

Конституційний Суд України відповідно до статті 8 Закону України „Про Конституційний Суд України“ розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів (їх окремих положень) (частина перша); з метою захисту та відновлення прав особи Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) акта (його окремих положень), який втратив чинність, але продовжує застосовуватись до правовідносин, що виникли під час його чинності (частина друга).

Конституційний Суд України у своєму Рішенні від 9 лютого 1999 року № 1-рп/99 зазначив, що дію нормативно-правового акта в часі треба розуміти так, що вона починається з моменту набрання цим актом чинності і припиняється з втратою ним чинності, тобто до події, факту застосовується той закон або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали місце (абзац другий пункту 2 мотивувальної частини). Конституційний Суд України наголошував, що конкретна сфера суспільних відносин не може бути водночас врегульована однопредметними нормативними правовими актами однакової сили, які за змістом суперечать один одному; звичайною є практика, коли наступний у часі акт містить пряме застереження щодо повного або часткового скасування попереднього; загальновизнаним є й те, що з прийняттям нового акта, якщо інше не передбачено самим цим актом, автоматично скасовується однопредметний акт, який діяв у часі раніше (абзац п'ятий пункту 3 мотивувальної частини Рішення від 3 жовтня 1997 року № 4-зп).

У своїй конституційній скарзі Жиган В.О. звернулася з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України Закон № 3723 у редакції до внесення змін Законом № 76, яка була чинною на момент призначення їй пенсії державного службовця. Тобто автор клопотання просить Конституційний Суд України перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення нормативно-правового акта, які втратили чинність та більше не застосовуються. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України, крім випадків, передбачених частиною другою статті 8 цього закону, є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі (пункт 5 статті 62).

Відповідно до статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить

перевірити закон України (пункт 5 частини другої); обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 5 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, оскільки не вказав ні конкретних положень Закону № 3723 у редакції до внесення змін Законом № 76, які належить перевірити на відповідність Конституції України, ні конкретних положень Конституції України, на відповідність яким належить перевірити Закон № 3723 у редакції до внесення змін Законом № 76. Крім того, автор клопотання не дотримав і вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, оскільки не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності Закону № 3723 у редакції до внесення змін Законом № 76 із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на його думку, зазнало порушення внаслідок застосування закону, обмежившись цитуванням окремих положень Конституції України та законів України.

Згідно із статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено

питання відповідності Конституції України, крім випадків, передбачених частиною другою статті 8 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 8, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Жиган Валентини Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII на підставі пунктів 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України, крім випадків, передбачених частиною другою статті 8 цього закону.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Головатий С.П.

Гультай М.М.

Колісник В.П.